

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 23. Valentiniani obitus. Valentinianus Junior Imp.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

piantur, ne agantur in desperationem, sed ^{Sæculum IV.} usque ad mortem pœniteant. Illi, qui ^{A. C. 374.} se, dum eos Episcopi in Diaconos, Presbyteros, aut Episcopos ordinare volunt, mortalis criminis reos dixerint, non ordinentur, revera enim rei sunt, vel illius criminis, quod se admisisse fatentur, aut certe mendacii, si non admiserunt, quia tam parum contra se ipsum, quam contra alium falsum testimonium dicere licet.

Secunda Concilii Valentini Epistola ad Clericos, & populum Ecclesiæ Fori Juliensis data est, propter Acceptum, quem omnes Episcopum exoptabant, & qui se criminis reum dixerat, ut evitaret ordinationem. In ea Patres Concilii dicunt, postquam statuissent, ejusmodi ordinationes rejicere, hunc virum a lege eximere non potuisse, & subjungunt: *Quamvis non ignovemus, aliquos se ipsos accusasse, ad id faciendum permotos ex reverentia, & timore suscipiendi Sacerdotii, atque in istis fuisse Sanctitatis signum, tamen ne cuiquam occasio male de Episcopis judicandi, aut loquendi præbeatur, decrevimus, testimonio, quod quisque de se ferret, fidem esse habendam.*

§. XXIII.

Valentiniani obitus. Valentinianus junior Imperator.

Imperator Valentinianus transacta Tre- ^{Ann. XXX}
viris 6. 5.

Hh 4

viris 6. 5.

Sæculum IV
A. C. 375.

viris hieme inde movit ineunte vere an-
 ni 375. qui post Consulatum Gratiani
 & Equitii numerabatur, quia hoc anno
 per bellorum turbas novos Consules crea-
 re non licuerat; in Pannoniam duxit ex-
 ercitus, Sarmatarum, & Quadorum in-
 solentiam repressurus, incursionibus Ro-
 manorum agros infestantium. In illa
 Provincia majori hujus anni parte per-
 mansit, cumque moraretur in loco, quem
 Brigion appellabant, Quadorum Legati
 ad eum venerunt, rogantes, ut præteri-
 torum nollet esse memor, simulque pacis
 condiciones Imperio utiles acceptandas
 afferebant; vix Imperator permoveri po-
 tuit, ut in conspectum admitteret, tan-
 dem ubi admisit, nihil supplicum preci-
 bus mitigatus, irascentis voce toti eorum
 nationi animi ingrati notam exprobravit;
 jamque mansuescere videbatur, cum de-
 repente apoplexia tangitur, inflammatur
 vultus, vox, & spiritus cessant, in cubi-
 culum defertur, imponitur lecto, venam
 secant, sed nihil sanguinis elicere potue-
 re, atque post atrocem luctam expira-
 vit decimo quinto Calendas Decembris;
 id est, decimo septimo Novembris anno
 375. annum ætatis agens quinquagesi-
 mum quintum, postquam annos undecim,
 & menses novem imperasset. Repre-
 hendunt in Valentiniano, quod nunquam
 iram satis tenuisset; at Gentiles quoque
 faten-

Idac. fast.
an. 375.

XXX. m. b.

fatentur, magnis eum claruisse virtuti-
 bus; præprimis eximia animi fortitudo,
 & Belli peritia, prudentia, & in tuendis
 adversus Barbarorum insultus Imperii fi-
 nibus indefessa vigilantia virum commen-
 daverunt. Idoneos summis muneribus
 seligere viros noverat, nativa facundia
 pollebat, quamvis parce loqueretur; ad
 mensam munditiem amabat, accumben-
 tibus humanissimus, superflua inferri non
 patiebatur; cæterum moribus castissi-
 mus suo exemplo proceres continebat.
 Ammianus ante omnia in eo laudat in-
 dulgentiam, qua quemlibet Religionem,
 quam vellet, sequi sinebat, nec cæteros,
 ut suam amplecterentur, cogebat; &
 quod omnino hac super re nemini esset
 molestus. Corpus defuncti conditum,
 & Constantinopolim translatum est.

Copiarum Duces timentes, ne quid
 novi Legiones Gallicæ molirentur, quas
 seirent Imperii arbitrium affectare; mox
 defuncti filium Valentinianum puerum
 quadrimum accersunt, is enim in loco a
 castris centum milliariis, seu triginta leu-
 cis distante cum Matre sua Justina reman-
 serat; Lectica advectum in castra, Im-
 peratorem solemniter proclamant, sexto
 post Parentis obitum die, id est, vigesima
 secunda Nov. idque non expectato con-
 sensu Imperatoris Gratiani fratris ejus Se-
 nioris, qui Treviris, jussu Patris, reman-
 serat. nus Puer.

Sæculum IV.

A. C. 375.

Hier. Chron.

an. 376.

Amm. XXX

c. 9.

Amm. c. 10.

Idac. fast. an.

375.

Valentinia-

Hh 5

serat.

Sæculum IV. serat. Sed tanta erat Gratiani lenitas
A. C. 375. ut id factum fuisse nunquam conque-
 auditus sit, semperque fratrem suum ju-
 niorem habuerit, ut filium. Itaque Im-
 perium Occidentis inter se dividerunt,
 Valentiniano Italia, Illyricum, & Africa
 cesserunt, Gratiano Gallia, Hispania, &
 Britannia, qui autem, quamdiu vixit, to-
 tum Occidentem gubernavit, & omnes
 leges, quæ in Occidente usque ad Vales-
 tis mortem emanarunt, ex urbibus, ubi
 Gratianus residebat, nempe Treviris, aut
 Moguntia, datæ sunt, tanquam ipso sol-
 ferente, quamvis, usu ita poscente, trium
 Imperatorum Valentis, Gratiani, & Va-
 lentiniani nomina præponantur.

§. XXIV.

Gratiani Leges.

L. IV. Cod. Theod. de hæc. **D**uas Gratiani Leges habemus, quæ Bo-
 num Ecclesiæ respiciunt, Treviris
 anno sequente 376. Valente quinto, &
 Valentiniano juniore primo Consulibus
 datæ. Prima est contra Hæreticos, &
 iterato eorum Conventus prohibet, atque
 præcipit, ut loca omnia, ubicunque sive
 in urbibus, sive ruri, Religionis causa
 altaria erexerint, Fisco adjudicentur. Al-
 tera Gratiani lex ad judicia Ecclesiastica
L. 22. Cod. Theod. de Episc. ibi Gothof. spectat, & statuit, causas leviores, ad Re-
 ligionem pertinentes in ipsis locis a Co-
 juslibet Diocesis Conciliis judicari de-
 bere,